

خودم هم کارگر بودم، هم کارفرما

گفت‌وگو با کارآفرین موفق که ایده‌اش
مقام دوم جشنواره سال ۱۴۰۰ مد و لباس فجر شد

ریحانه بنزاده کارآفرینی سن و سال و جنسیت نمی‌شناسد. هر فردی بالقوه می‌تواند کارآفرین باشد؛ فقط لازم است خودش را باور داشته باشد و قدم در این مسیر بگذارد. مامهمان مرضیه تجویدی، بانوی کارآفرین، در کارگاه کوچکش شدیم. بوی چرم، چوب و چسب در فضا پراکنده بود. دورتادور قفسه‌هایی بود که پر از کیف‌های زنانه با شکل و شمایل متفاوت بود و بانوان دیگری مشغول به کار بودند. در گپ و گفت دوستانه‌ای که داشتیم، از سه سال تلاش و پشتکارش برای ما گفت.

● میراث فرهنگی کمکی نمی‌کند

اوبه عنوان یک کارآفرین گلابه‌هایی دارد و می‌گوید: با اینکه زیرمجموعه صنایع دستی استان هستیم، اما هیچ کمکی تاکنون به ما نشده است. متأسفانه چوب هم لای چرخ ما می‌گذارند. هر ساله نمایشگاه صنایع دستی در تهران برگزار می‌شود و من برای حضور در نمایشگاه به هزینه خودم غرفه گرفته‌ام. این در حالی است که هنرمندان دیگر، سازمان صنایع دستی استان‌شان این غرفه‌ها را برایشان می‌گیرند و از آن‌ها دعوت می‌کنند. متأسفانه در صنایع دستی خراسان این طور نیست و هیچ حمایتی نمی‌شود.

در ادامه اشاره به حمایت‌های پارک علم و فناوری دارد و می‌گوید: پارک علم و فناوری به ما خیلی کمک می‌کند، چه به لحاظ وام و چه به لحاظ کمک برای فروش؛ همیشه حمایت‌کننده بوده است.

● هدیه ماندگار و اصیل

تجویدی درباره دقت نظر در انتخاب برنشدان می‌گوید: همان طور که اصیل بودن طرح‌ها و ایرانی بودن آن‌ها برایم مهم است، عنوان برنده‌هم همان قدر قابل اهمیت بود تا از نام اصیل ایرانی استفاده کنم.

این بانوی کارآفرین در ادامه درباره حفظ هنر اصیل ایرانی با حمایت سازمان‌ها و اداره‌ها این طور می‌گوید: اگر قرار باشد هنر اصیل ایرانی حفظ شود چه بهتر که در پوشش بانوان ایرانی هم خودنمایی کند. خیلی ارزشمند است که ما از طرح‌های ایرانی خودمان در استایل زنانه استفاده کنیم و این فرهنگ‌سازی نیازمند حمایت از سمت سازمان‌ها و اداره‌ها است. نه به معنای اینکه به ما پول بدهند، بلکه برای هدایای سازمانی خود خرید کنند، به جای آنکه هدایایی مانند فلش مموری و... که اغلب آن‌ها تولید چین است به کارمندان خود بدهند. چه بهتر که هدیه‌ای ماندگار و اصیل بدهند و کمکی به کارآفرینی و هنرمندان داخلی داشته باشند.

● به روز در تولید

علاوه بر کیف‌های متنوع برای بانوان، هدیه‌هایی برای آقایان نیز در حال آماده‌سازی است؛ این هدایا با نقش و نگار روی کمر بند، کیف دستی و جاسوییچی تزئین شده و در داخل یک‌های زیبا بسته‌بندی و آماده ارسال است. تجویدی درباره تنوع کارها این طور بیان می‌کند: ما طرح‌های مختلف زنانه و یک‌های مردانه در نظر گرفته‌ایم.

● نفر دوم جشنواره مد و لباس

نور خورشید از پنجره کوچک زیرزمین عبور کرده است و وسط فرش روی پیچ و مهره‌ها پهن شده است. مرضیه تجویدی درباره تولید کیف‌هایش می‌گوید: دوره‌های نگارگری و چوب رادر فنی و حرفه‌ای گذرانده بودم و از صنایع دستی مدرک انفرادی داشتم. ادغام چوب و چرم و همچنین نقش و نگارهای متنوع باعث برندسازی در تولید کیف‌ها شد و همین باعث شد اولین تولیدکننده خلاق در زمینه کیف باشم. او در سال اول شروع کارش در سال ۱۴۰۰ در جشنواره مد و لباس فجر مقام دوم کشوری را به عنوان طرح برتر در بخش کیف به خود اختصاص می‌دهد و در برج میلاد از او تقدیر می‌شود.

● گستره مشتریان تا باغ ارم شیراز

همیشه اولین‌ها قطعاً بهترین‌ها نیست، اما آغازی است برای بهترین شدن. تجویدی درباره اولین فروش‌های خود این طور می‌گوید: اولین فروش‌ها از پیچ اینستاگرام بودند که با دعوت از اقوام و دوستان صورت پذیرفت. چون تولیدات اولیه بودند از درجه کیفیت متوسطی برخوردار بودند. اما چون کارها متفاوت بود، فروش خوبی داشتیم تا اینکه کارمان توسعه پیدا کرد. اکنون محصولاتمان را به گالری دارها و مزون‌های دیگر شهرها هم به صورت عمده می‌فروشیم. از دیگر مشتریان پروپا قرصمان صنایع دستی دور میدان امام در اصفهان و نزدیک باغ ارم در شیراز است.

● ترکیب چوب و چرم

صدای تلق تلق چرخ خیاطی فضا را پر کرده است. تکه‌های چرم روی هم قرار می‌گیرد. درباره تولید کیف‌ها و تفاوت شکل و شمایل آن‌ها می‌پرسد و در جواب می‌گوید: کیف‌ها از چرم و چوب و آمیخته از نقوش و رنگ ساخته شده است. چوب‌هایی که استفاده می‌شود، ام‌دی اف نیست، بلکه از چوب راش، روس و... است. چرم‌ها کاملاً طبیعی هستند و نگارگری روی کیف‌ها با رنگ‌های اکریلیک انجام می‌شود. از مهم‌ترین بخش‌های کاری ما انتخاب طرح است که سعی کردیم از طرح‌های اصیل ایرانی استفاده کنیم تا ماندگاری اثر خلق شده دوچندان شود.

● چالش‌های دلاری

از او درباره خرید مواد اولیه می‌پرسد. می‌گوید: یکی از چالش‌های همیشه‌ما خرید مواد اولیه است. متأسفانه براق‌آلاتی که ما مصرف می‌کنیم، تولید ایران نیست و همه از چین وارد می‌شود و متأثر از قیمت دلار است. چرم‌ها رنگ‌هایش از خارج از ایران می‌آید و هر ماه که برای خرید می‌رویم قیمت‌ها تغییر کرده است. ما نمی‌توانیم هر ماه قیمت محصولاتمان را افزایش دهیم و مجبور هستیم با سود کمتر کار را به فروش برسانیم.

● یک ایده خوب

خودش را این طور به ما معرفی کرد: «لیسانس روان‌شناسی دارم و مدیرعامل شرکت نگار پوشان رضوان با نام برند لورسان هستیم». از سال ۱۴۰۰ کار خود را شروع کرده است و عضو مرکز پارک علم و فناوری خراسان رضوی است.

همان طور که مشغول حرف زدن است پلاستیک را از جلوی قفسه‌ها بالا می‌زند. نقش و نگار کیف‌ها طوری است که تو را از خود بی‌خود می‌کند. انگار رنگ‌ها جان تازه‌ای بر روی چرم و چوب گرفته‌اند. از شروع و ایده‌هایش می‌پرسد و این طور جواب می‌دهد: «یکی از دوستان خانوادگی‌مان کارگاه چوب داشت و ایشان همیشه کارهای هنری زیبایی با چوب انجام می‌دادند و من هر موقع به آنجا می‌رفتم احساس عجیبی داشتم و خیلی ذوق زده می‌شدم. در آنجا بود که به این فکر افتادم کاری را شروع کنم که مربوط به خانم‌ها باشد و یک جوری تغییر در استایل زنانه ایجاد کند. در واقع تغییری از جنس طرح و نقش ایرانی و اصیل بودن رادر خود جای بدهد. برای همین کیف را انتخاب کردم.»

در سال ۱۴۰۰ کار را با کمک همسر و دخترش شروع می‌کند و در حال حاضر تعداد بیست نفر زیرمجموعه دارد که حدود هفت نفر در کارگاه و تعدادی دیگر در منزل مشغول به کار هستند.

